

VRBECKÝ

ZPRAVODAJ

"Vlčí máky kvetly všude
po úbočích, na cestách,
velké vlčí máky rudé,
samý purpur, šarlat, nach.

Na výsluní žhavě plály,
skláněly se ve vánku,
zkvetlé svahy v ohni stály
rudozlatých červánků."

Alfons Breska

srpen 2026

MŠ - Na čerstvém vzduchu, i když prší...

MŠ - Letní mlsání s Mrožem

MŠ - Společně tvoříme

MŠ - Školková olympiáda

ZŠ - Rozloučení s pátáky

ZŠ - Rozloučení s pátáky

ZŠ - Rozloučení s pátáky

ZŠ - Rozloučení s pátáky

Úvodní slovo starosty

Rovnováha

Vždycky přemýšlím, jak sestavit úvodník, aby byl něčím zajímavý a alespoň někoho obohatil, nebo donutil se zamyslet. Doslova nechci, aby byl jak přes kopírák od jiných starostů. Záměrně se vyhýbám frázím - udělali jsme, nebo udělalo se - protože kdo chce, ten to vidí, kdo nechce, ten to stejně nechte či nechce vidět. Nemám rád ani fráze „byli jsme“, ale ty jsou rozhodně přínosnější, protože mohou inspirovat ostatní k účasti na dalších aktivitách.

Celou dobu tak nějak špekuluji, co mají společného obce, u kterých se inspirujeme, které jsou zajímavé, kde to žije a kde se většina lidí má dobře (pokud tedy chtějí a nezapšknou). Společným jmenovatelem je rovnováha na všech frontách.

Rovnováha mezi tradicí a rozvojem. Být obcí, která si váží své minulosti a zároveň se nebojí dívat dopředu.

Rovnováha mezi společenským a komunitním životem a investicemi. Znáám dědiny, kde mají nádherné chodníky, ale není po nich kam chodit. Znáám dědiny, kde jsou reprezentativní objekty, ale jsou tak nějak trochu studené a bez života. A naopak znám dědiny, které materiální možnosti nemají, ale spokojí se s málem a prostě to tam žije.

Rovnováha mezi potřebami mladých a potřebami seniorů - krásná kázání o mezigeneračním porozumění a vzájemné potřebě má pravidelně

každý rok otec Tomáš u kaple na svátek sv. Anny a sv. Jáchyma. Vřele doporučuji. Dodnes nechápu petenty, kteří podepisovali v jedné obci petice na protest stavby domu seniorů v blízkosti školky - tak úžasný potenciál vzájemného obohacování se!

Rovnováha mezi právy jednotlivce a potřebami celku - to je velmi ožehavé téma. Docela často řešení jednotlivých problémů nemá ani vítěze ani poraženého. Bohužel dost lidí dnes do úmoru hájí své práva a zároveň ignorují své povinnosti.

Rovnováha mezi místní potřebou a regionální spoluprací - je hloupost, aby na dědině bylo úplně všechno - pro něco si můžeme zajet k sousedům, pro něco zase sousedé k nám. Proč ne?

Výsledek? Dobrá obec stojí na rovnováze mezi svobodou a odpovědností, mezi právy a povinnostmi, mezi tradicí a pokrokem, mezi potřebami jednotlivce a dobrem celé komunity.

Vážení Vrbečáci a přátelé Vrbece - i v tomto duchu si užijte hody. Hajme na nich to tradiční, ale zároveň se nebojme něco udělat trochu jinak. Užijme si je, obdivujeme mládické nadšení a neohroženost a zároveň respektujeme zkušenosti těch, „co už ví“. Bavme se, ale zároveň budme ohleduplní k těm druhým. To vám z celého srdce přeje

Tomáš Eilek. Váš starosta

Podnikatelé a podnikavci - pro jistotu podruhé

Byl jsem požádán, resp. došla ke mne prosba z několika stran o zajištění rozumné rovnováhy mezi „společenským životem“ na Stráži a běžným životem lidí, kteří žijí poblíž. Z tohoto uvedeného jasně vyplývá, že se nejedná o stěžovatele - prudiče, ale o občany, kteří chápou i potřeby podnikatelů a akcí „otevřené sklepy“ a do jisté únosné míry je tolerují.

Jsou ochotni tolerovat hromadné akce, které zásadním způsobem omezují provoz v obci, ale

řeší se organizovaně, nebo tak, aby co nejméně omezovaly život občanů - otevřené sklepy, koncerty, rozdělené služby vinařů, výjimečné bohoslužby, pohřby atd. Až na výjimky se tyto akce nebo události odehrávají tak, aby nerušily noční klid. Koncerty začínají v 19 nebo 20, aby nejpозději do 23 (s rezervou) bylo hotovo, u pohřbů a bohoslužeb si vzájemně tolerujeme ne úplně ideální parkování (dědinu prostě nenafouknete), za vinařem do sklepa (zmiňované

služby) jsou v provozu dle rozpisu do 22 hodin a rok dopředu nahlášené otevřené sklepy si docela často užijí i místní nebo někteří odcestující na prodloužený víkend – proto píší, že se v žádném případě nejedná o prudice.

Nicméně problém je částečně v soukromých neřízených a mnohdy nezřízených oslavách a hlavně v několika sklepech, které nemají s podnikáním vůbec nic společného a daly by se nazvat spíše podnikavci, nebo doslova parazity.

Proč tak ostře? Naznačme si jen lehce, co musí vinař nebo podnikatel zajistit a v neposlední řadě financovat. Zajištění živnostenského oprávnění, je to nejmenší a ještě vůbec nic neznamená. Vinař pracuje s potravinou, tudíž má zaregistrovanou provozovnu či stánkový prodej. Je neustále pod kontrolou hygieny, kontrolou z životního prostředí, kontrolou potravinářské inspekce atd. Jen za poslední dva měsíce vím o třech vinařích, kteří tyto kontroly absolvovali. Dále vede evidenci téměř o všem – produkce, zásoby atd.

A v neposlední řadě přispívají na společné věci – platí nájem, pacht, platí odpady a v neposlední řadě platí stočné – tedy neparazitují! To vše totiž musí výše zmiňovaným kontrolám dokládat. Ubytovatelé navíc odvádějí ubytovací poplatky – resp. mají práci s jeho výběrem od ubytovaných.

Dále vinaři pečují o své vinohrady – tudíž spoluvytváří ráz naší krajiny. I to, když se to dělá oficiálně, je spojeno s evidencí, školeními na postřiky apod.

Netvrdím, že všichni vše evidují na 100%, ale nějaká míra poctivosti je u každého – u někoho větší, u někoho menší. Všichni se většinou snaží vyvarovat konfliktům. Návštěvníky na kolech se snaží neopíjet, dbají na bezpečnost (většinou), rušení nočního klidu se snaží dodržovat. Proč? Protože jsou snadno zkontrolovatelní a většinou na jejich činnosti je závislý příjem rodiny, zaměstnanců nebo alespoň brigádníků.

Oproti tomu stojí podnikavci. Většinu z výše uvedených věcí neřeší – tudíž jejich náklady s tím spojené jsou nula! Využívají nebo spíše zneužívají věhlasu vinařské lokality, blokuji provoz na pozemních komunikacích a v mnoha případech absolutně nerespektují rušení nočního klidu. I policie je v tomto případě trochu bezradná protože hladinu hluku je třeba exaktně dokazovat v případě trestních oznámení nebo přestupků. Takový sklep vybavený výkonným reproduktorem nadělá u místních velkou paseku.

Víno jimi prodávané a prezentované je často laciným dovozem. Takto si někdo představuje prezentaci nebo reprezentaci moravského vinařství a vinohradnictví? Dotyční se tváří, že nic, ale návštěvníci své „zážitky“ sdělují jak skutečným vinařům, tak mně, tak i na sociálních sítích je toho k dohledání spousta. Dalším aspektem je, že to „jejich vrbecké“ nalivají do plna, aby ta opica byla rychlá a moc práce je nestála. Průšvih je, že pak je sbírají záchranaři pod kopcem.

Blokování místní komunikace, která slouží pro přístup k rodinným domům, je kapitola sama pro sebe.

Uložené pokuty v minulosti sice již dosahovaly vyšších částek, ale pořád vzhledem k obratu, který se tam točí a nulovým nákladům, se nad tím asi mávno rukou.

Další důvody, proč si dovoluji použít drsnější slovo parazit? Odpady – nula, stočné – nula, pronájem prostranství, pacht – nula. Vážení, na tuto „činnost“ doplácíme všichni – od kojenců po seniory. Nicméně pravidelně jsou před tyto sklepy vytaženy pytle s odpadem.

Podnikatelé jsou často sponzoři a přispěvatelé na různé komunitní aktivity – buď sponzorsky nebo alespoň do plesových tombol. Myslíte si, že podnikavci něco nebo někomu na něco v obci přispívají? Stačí se podívat na výpisy tombol nebo třeba do katalogu výstavy vín. Stačí se zeptat spolků, stárků a víme jaká je skutečnost.

Zdůrazňuji, že považuji za zásadní rozdíl, když někdo má 1000-2000m² vinohradů, vyrobené víno a podobné produkty v rozumném množství si spotřebuje sám (případně se svými známými) a nevytváří aktivity charakteristické pro pohostinskou činnost.

Zdůrazňuji také, že Ti, co tuto činnost obhájí, by si měli uvědomit věci v širším měřítku a měli by si uvědomit, co vlastně obhájí. Obhájci této činnosti to asi s Vrbicí moc vážně nemyslí.

Už podruhé odmítám nad tímto problémem zavřít oči a veřejně tímto dávám najevo, že výše uvedené instituce budou kontroly těchto subjektů namátkově opakovat!

Děkuji některým vinařům za konzultaci, záměrně je neuvádím, ať jim nedělám zle. V minulosti někteří sklídili poměrně agresivní výhrůžky.

Tomáš Bilek. Váš starosta

Workoutové hřiště na Vrbici

Mám radost, před začátkem prázdnin jsme otevřeli společně s FK Vrbice 1959 a MAS Hustopečsko nové workoutové hřiště. Doufám, že se nám společně podaří vrátit "život" na hřiště a že se areál bude ještě více využívat. Děkuji moc Pavlovi Furchovi a Veronice Mikulicové za organizaci soutěží a neméně důležitou odbornou instruktáž.

Děkuji zástupcům FK Vrbice 1959 (Svatopluk Horák a Dušan Fridrich) za zajištění pitného režimu a hlavně za to, že měli koule do tohoto projektu vůbec jít.

Děkuji MAS Hustopečsko za podporu a poskytnutí dotace na tento projekt.

V neposlední řadě děkuji Vám všem, kteří jste přišli. Tak co, chodíte si zacvičit?

Tomáš Bilek. Váš starosta

NAŠA FARA!!!

Už na několika akcích, na trčkách nadšenců, nebo jen v rámci šuškaný jste mohli zaslechnout název projektu NAŠA FARA!!!

Nyní máte možnost lehce nakouknout do přípravy. Zdůrazňuji slovo přípravy. Co to znamená? Že na cestě k samotné realizaci je spousta proměnných, které mohou s celým projektem zamíchat a to dokonce tak, že se třeba neuskuteční.

Co jsou ty proměnné – jsou to rozhodnutí zastupitelstva, dohody obec vs. farnost, dohody obec vs. farnost vs. Biskupství brněnské. Já osobně pevně věřím, že k rozumným dohodám dojde a že společný projekt „NAŠA FARA!!!“ spatří světlo světa – jinak bych svým časem neplýtvat.

Asi jste si všimli, že vrbecká fara je v žalostném stavu – statika, střecha, zastaralé vnitřní rozvody,

prolínání odpadů, zatuchlost. Její provoz je naprosto neekonomický, což jsme si díky ubytovaným z Ukrajiny docela ověřili – jen poznámka pro jistotu a pořádek – náklady na bydlení si hradili ubytování z Ukrajiny nikoliv obec nebo farnost. Navíc není budova architektonicky nijak hodnotná, proto díky jednoduchým objemovým výpočtům je zjevné, že demolice a následná stavba vyjde levněji než rekonstrukce.

Co má projekt za úkol řešit?

- zvelebit další kout Vrbice – navíc takový, který je hodný na oči
- vytvořit další místo pro komunitní setkávání a dohromady s farní zahradou tvořit jedinečný kompaktní celek

- vytvořit stavbu, která bude v budoucnu vydělávat na náklady na provoz spolků – zejména tedy farnosti a sportovišť – a to z příjmu z ubytování

Projekt by se sestával ze tří částí:

Farní komunitní stodola

Ze strany pastorační rady padl jeden skvělý nápad – posunout farní stodolu blíže ke kostelu na místo dnešní fary. Měla by mít zázemí pro farní zahradu a zároveň tvořit prostor pro mokrou variantu akcí, koncerty, přednášky, farní snídani a další komunitní činnosti i v „neletních“ měsících. Mohla by sloužit také jako místo pro trachtu po pohřbu nebo snídani pro svatebčany (tzn. vše na jednom místě). Zároveň by mohla sloužit jako místo pro prezentace či teambuldingy v případě ubytování firemní klientely. Inspirací nám byly farní stodoly v Křižanově či Dolních Bojanovicích.

3-4 menší mezonetové byty

Ubytování pro turistiku, křesťanskou či rodinnou turistiku, ale také díky komunitní stodole firemní klientel. Vzhledem k charakteru místa (bezprostřední blízkost kostela a hřbitova) je v plánu spíše poklidnější klientela, nikoliv paříci bujará klientela.

Zázemí

Jedná se o zázemí jak pro potřeby kostela (uskladnění Božího hrobu, Betlému či Křížové cesty) tak pro potřeby ubytovaných (sklad kol, nosičů kol, kočárků apod.)

Důležité je, aby nové vzniklé objekty vytvořily v místě dominantní prvek a do stávající zástavby zapadly – jak výškově, tak prostorově či barevně. První skica to jen potvrzuje.

Proč jsme s několika přáteli rozjeli aktivitu na podporu projektu NAŠA FARA!!! Byli bychom velice neradi, kdyby projekt náhodou nevyšel, ale do projektové

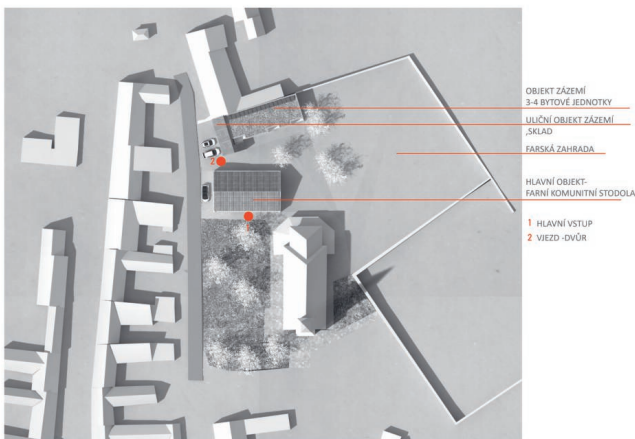
přípravy by byly vloženy ať už farní nebo obecní peníze. Docela si dokáží představit ten lynch. Tak proto – na projektovou přípravu se snažíme sehnat peníze z vnějších zdrojů – kulturní akce, halušky atp.

Pokud dojde k samotné realizaci, bude projekt vyžadovat doslova komunitní přístup a zapojení jak zástupců obce, tak i zástupců farnosti. Rádi bychom, aby to co půjde ze zboru (zejména cihly) zrecyklovat, aby se použilo na novou stavbu.

Bude tedy na každém z nás, do jaké skupiny se přidá. Buď k těm, co si vyhrnou rukávy a zapojí se a pomohou zvelebit kus Vrbece k prospěchu budoucím generacím, nebo k těm, co tvrdí, že všechno je špatně, případně si vyhrnou rukávy pouze pro sociální síť.

Ke kterým chcete patřit Vy?

Tomáš Bilek, Váš starosta

Večery ve farní zahradě 2026

V době před uzávěrkou Vrbeckého zpravodaje máme 2 večery za sebou a 2 večery před sebou.

Dostala se k nám slova chvály, dostala se k nám i slova kritiky – od člověka, který tam sice nikdy nebyl (a to už jedeme třetí rok), ale přesně ví, že je to špatně a na co by měl výtěžek jít.

Písničkářský podvečer – 18.6.2026 – ten se nám trochu protáhl. Nabídl nám tři písničkářská vystoupení, ale každé tak trochu z jiného ranku.

Lukáš Růžička je písničkář z Mikulova. Není jen písničkářem, ale také cimbalistou v Břeclavě, cimbalistou ve Starobřeclavské, klávesákem a cimbalistou v HB STOPu a v neposlední řadě klávesákem a cimbalistou v KOŇABOJI. Hlavně je to celoživotní filosof, perfektní parták na cestách a člověk s vyvinutým smyslem pro spravedlnost. Tomu odpovídají i jeho písně.

Tomáš Kočko – to, že se v hodové úterý objevuje pravidelně v průvodu Valach, na to už jsme si zvykli.

Novinkou loňských hodů byla jeho další účast jakožto starého stárka. Řekněte, kde na Hanáckém Slovácku zazní v sále hlasité a krásné mužácké Beskyde, Beskyde? No jediné na Vrbici. No a když si starý stárek vyplatí stárku příslibem vystoupení, tak pak z toho téměř po roce má radost spousta lidí. Tome, děkujeme.

S Tvorbou **Slávka Janouška** jsem se poprvé setkal někdy okolo roku 1995. Byla mi zapůjčena, a dodnes jsem ji nevrátil, což je už promlčené, kazeta „Kdo to zavinil“. A na ni jeden hit za druhým Imaginární hospoda, Rozhovor s nádražákem, Kdo to zavinil a mnoho dalších. Se Slávkem je nejen legrace, ale dobře se s ním rozebírají i vážné věci. Mimochodem jeho první žena má kořeny na Vrbici, a Slávek sem docela často jezdil.

KOŇABOJ – 17.7.2026 – tento večer byl výjimečný hned několika okamžiky. Trochu nám soplilo - ale tak akorát - každopádně velký díky všem, co dorazili a vytvořili pohodovou atmosféru. Velký díky kolegům z Koňaboje, že to i přes stísněný prostor pod stanem dali. Velký díky Vinařství Baraque a vinařově ženě Lence Machovské za velkou podporu projektu NAŠA FARA!!! Díky našemu panu faráři Tomáši Cahovi za kmotrovství a hezká slova při uvedení v život nového CD Mozaika a zajištění skvělé kulisy v podobě duhy. Tož snad se bude líbit.

Co nás čeká a doufejme nemine? 8.8.2026 koncert Vojty Dyka a 14.8.2026 (Ne)vinné smyčcové kvarteto a jejich Filmové melodie. Ale o tom příště.

Tomáš Bilek. Váš starosta

Vrvice má další oceněnou

Vrbeckou dědinu mám moc rád a to hned z několika důvodů – jednak jsem přízván do příprav, jednak s lidmi jako je Václav Hasík a Luděk Petrásek se mi kuji pikle opravdu skvěle, jednak se přede mnou otevrou další obzory folklóru v originálním podání a v neposlední řadě je právě na Vrbecké dědině prostor pro ocenění někoho výjimečného za dlouhodobý a nezištný přínos pro naši obec.

Letos převzal od obce již patnáctý laureát, pojďme si proto nejprve udělat inventuru v doposud oceněných:

2012 – **František Janošek**, dodnes velmi aktivní muzejník

2013 – **Václav Hasík** – duše, srdce a pevná ruka mužáků a Kamínku.

2014 – **Stanislav Bíza** – nestor vrbeckého fotbalu. Dodnes si pamatuji, jak po střipcích dával do pořádku majetkové poměry na hřišti.

2015 – **Bohumila Bařinová** – emeritní ředitelka mateřské školy, ale také nadšenkyň pro folklór a tvorbu krojů. Máte rádi naši školku? Bohumila je jedna z těch, která vystavěla pevné základy jednoho z pilířů obce.

2016 – **Luděk Petrásek** – skromný a nenápadný hoch fungující na mnoha vrbeckých akcích, nadšený mužák, farník a skvělý parták. Pro tyto skvělé vlastnosti byl nejen oceněn, ale následně se stal i mým kmotrem, za což jsem velmi rád – dodnes, aniž by to věděl, mne nenápadně usměňuje.

2017 – **Leoš Horák** – výborný vinař, respektovaná vinařská osobnost, člověk, který nemá problém předávat své cenné zkušenosti ostatním.

2018 – **Václav Knápek** – muzikant, kapelník, vychovatel mnoha muzikantských následovníků. Strýc kapelník už dnes hraje v nějaké dobré nebeské dechovce se spoustou svých kamarádů. Doufám, že s tím, jak to tady dnes na Vrbičce válíme, by byl aspoň trochu spokojen.

2019 – **Renata Horáková** – vrbecká ředitelka školy, dlouholetá „šéfová“ kulturní komise. Školou vede laskavou, ale pevnou rukou.

2021 – z důvodu covidové pauzy jsme ocenili hned dva šikovné vrbečáky

Jaroslav Hasík – vrbecký restaurátor a muzikant. Není socha, kříž nebo složitější stavební prvek na Vrbičce, ve které by Jaroslav neměl své šikovné prsty.

Václav Herzán – Eště byly čtyři týdny do hodů, hodové pondělí se Sklepankou a Sklepanka vůbec – to jsou vrbecké fenomény, za kterými stojí Václav.

2022 – **Miloš Kos** – je krásný příklad toho, že i z ničeho lze vytvořit fenomén. Skaut na Vrbičce nebyl, pak se sem přizemil nenápadný šikovný klučina, strhl pro tuto myšlenku spoustu dětí. Klobouk (nejen ten skautský) dolů!

2023 – **Emilka Michnová** – naša kostelnice a tetička, která nezkaží žádnou srandu. Ona je totiž většinou i iniciátorkou.

2024 – **Vlastimil Bařina** – emeritní starosta Vrbece. Musím velmi ocenit, že v zásadních vrbeckých věcech měl naprosto jasno.

2025 – **Jana Kadlecová** – dnes již taktéž emeritní ředitelka mateřské školy. Další stavitel pověstného vrbeckého pilíře. Laskavá dobrá duše naší školky.

Co mají všichni ocenění společné? Většinou doslova makají na úkor svého času a rodiny pro obec. Když je potkám, nezačínají větu „u našeho“, „u mojích“, nebo „tetičky říkaly“. Většinou začnou takto: „Ty, mohli bysme...“, nebo „co myslíš...“ Nečekají, až za ně, nebo pro ně někdo něco udělá. Prostě to udělají, zorganizují.

Není krásnějšího závěru tohoto článku, než do této jedinečné „rodiny“ připsat dalšího laureáta. **Lenka Machovská** – v první řadě vinařova žena, ale také předsedkyně spolku Vinaři Vrbice. Ta, co zorganizovala přerod ze sdružení vinařů zejména „zahrádkářského“ charakteru k spolku složených z profesionálů – vyžádaly si to zejména legislativní okolnosti. Je také velmi aktivní v organizaci akcí ve farnosti a v neposlední řadě nosný prvek vrbecké kutálky. A vězte, že moje

hlava děravá spoustu zásluh zapomněla. Leni, jsem moc rád, že toho pro Vrbici tolik děláš, a moc moc gratuluji.

Tomáš Bílek. Váš starosta

Mužáci z Vrbice

21. ročník přehlídky Vrbecká dědina a Modrohorské zpívání

Začátek června je pro nás mužáky vždy ve znamení horečnatých příprav na naši jedinou větší kulturní akci v roce – přehlídku mužáckých sborů s názvem „Vrbecká dědina, aneb zpívání v hodovej bůdě“. Ale protože na nás letos vyšla řada i s pořádáním Modrohorského zpívání, což každoročně zajišťuje jedna z obcí (nebo města) regionu v rámci Modrých hor, spojili jsme tyto 2 akce do jednoho termínu. Výhodou bylo, že jsme nemuseli vymýšlet, které sbory oslovit a hlavně se mohlo porovnat, jak se mužáci z okolí po roce na přehlídku připravili. Letos nejen nás hudebně doprovázela Starobřeclavská CM s primáškou Veronikou Svačinovou. Tady bych se zastavil a vyslekl poklonu za jejich profesionální výkon.

Už když jsme s Vaškem primáškou před přehlídkou oslovili a vytasili na ni náš požadavek doprovodu, trochu jsem počítal s tím, že nás kvůli časové tísní poženě svinským krokem. Velmi příjemně nás překvapila vstřícností a dokázala to už na první zkoušce – Vaškem sestavené pásmo vojenských písní s cimbálkou znělo dost dobře. A to muzika v programu neplánovaně doprovázela téměř všechny vystupující...

Začátek programu patřil tradičně nám domácím a po sloce „Vrbecká dědina, na velikým kopci stojí“ diváky přivítala naše oblíbená moderátorka Petra Bakó. Po dozpívání ostatních slok na pódium zavítal starosta Tomáš Bílek s Markétou Veverkovou, aby tradičně ocenili jednoho vybraného občana – tentokrát občanku, vinařovu

ženu Lenku Machovskou, která si cenu i s velkou kytkou zaslouží jak za své aktivity ve spolku vinařů, tak na poli kulturním a v neposlední řadě i farním. Starosta Tomáš pak ještě za Vrbici slavnostně předal štafetu pořádání Modrohorského zpívání místostarostovi Bořetic Jirkovi Michnovi, tak se příští rok těšíme pod kopeček.

Po přitpiku program pokračoval dle scénáře – Mužáci z Vrbice si odpzpívali své písničky a zakončili verbuňkem. Z účinkujících pozvání přijali kromě mužáků Modrých hor z Bořetic, Kobylí, Němčiček a Velkých Pavlovic také Belegraďáci z Velkých Bílovic, kteří jsou našimi stálými hosty. Z domácích zdrojů jsme oslovili lidového zpěváka Jílka Herzána a z dětí Natálii Jungmannovou a Bělu Kočkovou – ta ale nakonec z důvodu nemoci vystoupit nemohla- už při zkoušce ji indispozice nedovolovala předvést celý rozsah. Druhý den jsme ji aspoň předali sladký kornout jako bolestné.

Na úplný závěr programu se sešli na pódium všichni účinkující, aby za doprovodu CM zazpívali „V Zarazicách krajní dům“ a „Bude večer“.

Po skončení programu se CM přesunula před bůdu a pokračovala besedou u cimbálu až do nočních hodin. Letos nám počasí přálo, i když se mraky honily, přišlo i dost lidí, za což moc děkujeme – není to samozřejmost mít tolik diváků, někdy přes pole zpíváme v přesile a to bývá smutné, když o podobná vystoupení není zájem. Účel takové kulturní akce není jen poslechnout si muziku či zpěv chlapů v naškrobených košelách (tímto děkujeme našim drahým polovičkám, že se o nás hezky starají), ale je to společenská událost, setkat se s rodinou, sousedy, nebo i kamarády, se kterými se běžně nepotkáte. Já osobně každoročně vítám a vítám bývalé kolegy, se kterými se celý rok nestýkám a jsem moc rád, že se na přehlídku pokaždé velice těší.

Abych nezapomněl poděkovat - Hospodě Na Sóle za pohoštění nejen účinkujících, holkám výběrcím, obci za podporu a záštitu a starostovi Tomovi za dobrou práci nejen při ozvučení celé akce. Největší díky si ale stejně zaslouží Vašek Hasík st. za trpělivost a psychickou odolnost při nácviu písniček na přehlídku a za celoroční práci s individuama, kteří si hrdě říkají Mužáci z Vrbice.

Luděk Petrášek

FK Vrbsice 1959

Pro nadcházející sezónu opět pokračuje naše spolupráce se Sokolem Kobylí v našem společném družstvu Kobylí B / Vrbsice. Vzhledem k vybudování osvětlení hřiště v Kobylí by měl jejich A-tým odehrát většinu domácích zápasů v pátek večer. Tím se otevírá prostor pro to, aby B-tým odehrál většinu domácích zápasů na Vrbsici. V tuto chvíli ještě není k dispozici rozlosování jednotlivých zápasů. Ovšem budeme včas informovat. Jistý je však už tradiční hodový zápas, který se odehrává již tradičně v 10 hodin. Soupeřem bude tým ze Sedlece, tak přijďte kluky povzbudit a naladit se příjemně na hody.

Dalším týmem, který bude na hřišti působit, je tým starších žáků. Absolvují zde většinu tréninků a samozřejmě i zápasů.

Před začátkem prázdnin jsem byl osloven vedením fotbalového klubu z Krumvíře, jestli by nemohli využívat vrbecké hřiště ke trénování svého A-mužstva. Po konzultaci s ostatními členy výboru jsme jim toto umožnili. Domluvili jsme se na určité formě pronájmu. V současné době tedy probíhá

na hřišti, včetně žáků, až 5 tréninkových jednotek týdně. Hrací plocha je tedy využita víc než dost.

Areál kabin a venkovní prostory slouží jako každoročně k pronajímání na různé oslavy a setkání. Celkově se pohyb lidí v celém areálu zvýšil, a to i v souvislosti s otevřením nového workoutového hřiště. Na hrací ploše se nám ovšem začaly objevovat nevábne „dárčky“ od vašich čtyřnohých mazlíčků. Prosím všechny důsledně. Hřiště opravdu neslouží pro venčení psů ani pro jejich cvičení. Hrají si tu i děti a asi byste nechtěli, aby si sedly či lehly do něčeho podobného. Prosím o dodržování zákazu vstupu se psy!

Jinak jsem hrozně rád, že se areál znovu stává místem pro setkávání lidí a různých komunitních skupin.

Závěrem chci popřát krásný zbytek léta a těším se na setkání, ať už na hřišti, nebo na tradičních hodech, kterých jsme letos opět spoluorganizátorem.

Za FK Vrbsice Svat' a Horák

Vliv jógy na emoce: jak jóga ovlivňuje naše emoce

Jóga není jen fyzické cvičení, ale také mocný nástroj pro regulaci emocí a zlepšení duševního zdraví.

Vychází z propojení těla, dechu a mysli, což vede k celkovému uklidnění nervového systému, snížení stresu a větší emocionální rovnováze.

Jak přesně jóga ovlivňuje naše emoce a proč je tak účinná v podpoře psychické pohody?

Jóga sahá více než 5000 let do Indie, kde vznikla jako filozofický a duchovní systém. Původně byla součástí hinduistických a buddhistických tradic s cílem dosáhnout harmonii mezi tělem, myslí a duchem. Postupem času se jóga rozšířila po celém světě a získala různé podoby, od fyzických cvičení až po hlubokou meditaci. Dnes ji vnímáme nejen jako prostředek k posílení těla, ale také jako mentální a duševní fitness.

A jaké jsou hlavní prokazatelné přínosy jógy nejen na fyzické, ale hlavně duševní zdraví?

Jóga snižuje stres a úzkost

Jedním z hlavních přínosů jógy je její schopnost redukovat stres a úzkost. Dýchací techniky, meditace a fyzické pozice (ásany) pomáhají snižovat hladinu kortizolu – stresového hormonu. Například hluboké dýchání aktivuje parasympatický nervový systém, což vede k uvolnění napětí, snížení srdeční frekvence a celkové relaxaci.

Jóga pomáhá při depresích

Jóga zvyšuje hladinu serotoninu a dopaminu – neurotransmiterů spojených s pocitem štěstí a spokojenosti. Dynamické cviky podporují produkci endorfinů, což vede k přirozenému

zlepšení nálady. Kromě toho jóga učí vědomé přítomnosti a pomáhá odstraňovat negativní myšlenkové vzorce, které často vedou k depresím.

Seberegulace emocí a větší vnitřní klid

Pravidelná praxe jógy pomáhá lidem lépe rozpoznávat a regulovat své emoce. Díky kombinaci dechových cvičení a pohybu se člověk učí reagovat na stresové situace s větším klidem a rozvahou. Jóga také podporuje emoční inteligenci – tedy schopnost vnímat, chápat a pracovat se svými emocemi.

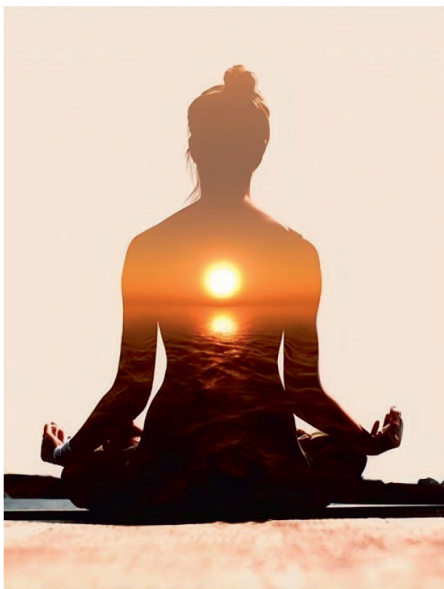
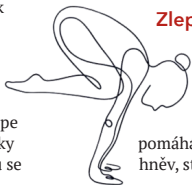
Jóga a soucit k sobě i druhým

Jedním ze základních pilířů jógy jsou jamy a nijamy, které fungují jako etický kompas. Pomáhají formovat charakter člověka a podporují jeho osobní rozvoj. Zatímco jamy (omezení) nás učí, jak se vyhnout negativním vzorcům chování, nijamy (přísahy) nás motivují k rozvoji pozitivních vlastností. Jamy jsou morální principy zaměřené na naše vztahy k vnějšímu světu. Jsou to v určitém smyslu pravidla pro každého, kdo chce jógu nejen praktikovat, ale i opravdu „žít“. Dodržování jam (např. nenásilí nebo pravdivost) pomáhá odstranit rozpor mezi tím, co člověk cítí, říká a dělá. Díky tomu vzniká větší vnitřní klid, čistší svědomí a psychická rovnováha. Praktikování nijam (např. spokojenosti nebo sebeovládání) podporuje schopnost zvládat impulzivní reakce, jako je hněv, závist nebo chamtivost. Člověk se

postupně stává vyrovnanějším a odolnějším vůči stresovým situacím.

Zlepšení soustředění a emoční odolnost

Jóga podporuje schopnost soustředit se na přítomný okamžik a udržet pozornost bez zbytečného rozptylování. Díky tomu pomáhá lépe zvládat náročné emoce, jako jsou hněv, stres nebo frustrace.

Praktikování např. rovnovážných pozic vyžadují plnou koncentraci, rozvíjejí duševní stabilitu a učí člověka zachovat klid i v náročnějších situacích. Pravidelným cvičením se posiluje emoční odolnost a schopnost zvládat výzvy s větší lehkostí.

Závěrem, celý systém učí člověka jednat vědomě místo automaticky. Tento rozvoj vědomého rozhodování je základem silného a vytrvalého charakteru. Jóga učí jednat uvědoměle namísto automatických reakcí. Rozvíjí schopnost vědomého rozhodování, která je důležitým základem silného a

vyrovnaného charakteru. Díky józe se učíme lépe porozumět sami sobě, vědomě pracovat se svými emocemi a reagovat na náročné životní situace s větším klidem a nadhledem.

Tyto principy velmi pěkně vystihuje tento citát:

"Myšlenky plodí konání, konání plodí zvyky, zvyky plodí charakter a charakter ovlivňuje osud."

Zdenka Zapletalová

Vinaři Vrbice

Sklepy pod hvězdami opět rozsvítily Stráž

V sobotu 18. července ozily vrbecké sklepy akcí Sklepy pod hvězdami, na kterou letos zavítalo více než 800 návštěvníků. Ti měli možnost navštívit 18 otevřených vinných sklepů, ochutnat místní vína a užít si jedinečnou atmosféru letního večera.

Velkým lákadlem byla opět Stráž, kde návštěvníky přivítal svítící model Země a nově také chill zóna s lehátky, která nabídla příjemné místo k odpočinku i krásný výhled na noční krajinu Modrých hor.

Těší nás, že naše akce nejsou přínosem pouze pro vinaře a ubytovatele, ale že se do nich zapojují i místní se svou nabídkou občerstvení. Naší snahou je pokrýt „hlad“ návštěvníků v první řadě z místních zdrojů a teprve v případě potřeby oslovujeme prodejce z okolí. Abychom dokázali nabídku občerstvení dobře naplánovat, potřebujeme předem vědět, kolik porcí mohou jednotliví prodejci připravit. Pokud uvažujete

o zapojení do některé z našich akcí, neváhejte kontaktovat předsedkyni spolku Moniku Trtkovou. Čím pestřejší nabídka je, tím lépe pro všechny. Rádi vás zařadíme také do katalogu akce a pomůžeme vám představit vaši nabídku návštěvníkům.

Děkujeme i všem domácím, kteří „mezi sklepy“ nasměřovali i svoji večerní procházku – věříme, že i pro místní může být tato akce hezkým zpestřením letního večera. Už teď se těšíme na příští ročník.

Změny ve vedení spolku Vinaři Vrbice

Možná jste to ani nepostřehli, ale ve vedení spolku Vinaři Vrbice došlo letos ke změně. Výbor spolku se volí na dvouleté období a já jsem měla tu čest stát v jeho čele od roku 2018. Už v loňském roce, tedy v polovině svého čtvrtého volebního období, jsem požádala členy spolku, aby začali přemýšlet o mém nástupci. Jednak už práce pro spolek začala přesahovat moje časové možnosti, ale také jsem cítila, že spolku už nedokážu věnovat tolik energie, kolik by si zasloužil. Zároveň jsem chtěla předat vedení tak, aby nový předseda či předsedkyně nebyli „hození do vody“. Proto jsme o nástupnictví začali otevřeně mluvit s ročním předstihem.

Co si budeme povídat – zájemců nebylo mnoho. Nejde totiž jen o čestnou funkci. Za pořádáním akcí i každodenním fungováním spolku stojí

mnoho hodin práce, které většina lidí ani nevidí. O to více si vážím, že se této role ujala dosavadní pokladnice Monika Trtková. Poslední rok jsme pracovaly „v tandemu“ a letos na jaře se Monika stala novou předsedkyní spolku. Mne bude mít v zádech v roli místopředsedkyně, role pokladníka se ujal Ondřej Bařina.

Když se ohlédnu za uplynulými osmi lety, mám radost z toho, co se společně podařilo. Nebyla to práce jednoho člověka, ale celého výboru i vinařů, ať už řádných nebo těch přidružených. Přestože to často bylo náročné, věřím, že se nám podařilo udělat kus dobrého nejen pro vinařství na Vrbici, ale i pro celou obec. Všem, kteří se na tom podíleli, patří moje upřímné poděkování.

Lenka Machová, místopředsedkyně spolku Vinaři Vrbice

Farnost Vrbsice

Návštěva nemocných a seniorů doma

Pro občany, kteří se již ze zdravotních důvodů nemohou účastnit bohoslužeb v kostele, nabízím pravidelné návštěvy v domácím prostředí. Součástí návštěvy může být rozhovor, modlitba a podle přání také přijetí svátostí.

Návštěvy probíhají přibližně jednou za dva měsíce.

Máte-li o návštěvu zájem pro sebe nebo některého ze svých blízkých, kontaktujte mě na telefonním čísle 732 648 467.

p. Tomáš Čaha

Andělé mezi námi

Není náhodou, že má dnes mnoho lidí doma nebo v autě malého anděla. Pro někoho je to jen hezká ozdoba, pro jiného připomínka, že na cestách života nejsme sami. Touha po ochraně, blízkosti a naději je totiž vlastní každému člověku.

Když slyšíme slovo anděl, možná si představíme postavu s křídly. Bible však mluví o andělech především jako o Božích poslech, které Bůh posílá, aby člověka provázeli, chránili a dodávali mu odvahu.

Jejich působení bývá tiché a nenápadné. Někdy se Boží blízkost ukáže v laskavém člověku, který nám podá pomocnou ruku, v povzbuzivém slovu, nečekaném úsměvu nebo dobré radě ve chvíli,

kdy ji nejvíce potřebujeme. Jak říká žalmista: „Bůh svým andělům vydal příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách.“ (Ž 91,11)

Bůh však neposílá své anděly jen z nebe. Často posílá také nás. Každý může být andělem pro druhého – když naslouchá, pomůže, povzbudí nebo prostě projeví obyčejnou lidskou laskavost. To, co je pro nás malíčkostí, může být pro někoho znamením, že na svůj život není sám.

Ať je nový školní rok i všední dny příležitostí všimnout si dobra kolem sebe a nebát se ho rozdávat dál. Možná právě my budeme pro někoho tím „andělem“, kterého právě potřebuje.

p. Tomáš Čaha

Folklorní mše u svatě Anny

Poté, co se opravila kaple sv. Anny, stalo se krásným zvykem sejít se u příležitosti svátku sv. Anny a Sv. Jáchyma – rodičů Panny Marie.

Přiznám se, že se těším hned na několik věcí. První je folklorní prvek – o ten se letos postarali Markéta Veverková, Michal Janošek a jako host na cimbál Lukáš Růžička. Druhým kouzelným

momentem je kázání otce Tomáše – téma se sice opakuje, ale je v různých obměnách, a sice rodina, děti, rodiče a prarodiče. Jejich vzájemná

potřebnost jeden druhého. Letos bylo kázání zase moc hezké. Třetí důležitý moment je společné setkání po mši u koláče a pohárku. O výborný obsah pohárku se tradičně postarali sousedi – tedy Vinařství Baraque, a koláč pro nás s láskou napekla Emilka Michnová.

Letos byl na mši ještě jeden krásný moment. Nevím, jestli záměrně, nebo to tak prostě vyšlo. Při proměňování zazněl místo malého zvonku náš zvon Naděje. Pokud to byl záměr – klobouk dolů. Pokud někdo na zvonek zapomněl – vlastně taky klobouk dolů.

Všem, kteří přiložili ruku k dílu (i zde nejmenovaným), z celého srdce děkuji a těším, že se ve zdraví sejdem v pondělí 26. července 2027 v 18:00 před kaplí sv. Anny na Vrbsci.

Tomáš Bilek. Váš starosta

POŽEHNÁNÍ ŠKOLÁKŮM A UČITELŮM

✝

NA ZAČÁTKU NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU

**Prvníčkům budou
požehnány aktovky
a školní pomůcky**

30. 8. 2026

PŘÍ MŠI SVATÉ

🕒 **8:00** Bořetice

🕒 **9:30** Vrbsce

🕒 **11:00** Kobylí

*Přijďte si společně
vyprositi Boží ochranu,
sílu a moudrost
do nového
školního roku.*

ABC
📖
☀️
🗓️
✍️
💖
🌸

DĚKOVNÁ MŠE SVATÁ

✠
ZA LETOŠNÍ ÚRODU
a
POŽEHNÁNÍ VINAŘŮM
PRO LETOŠNÍ VINOBRANÍ

KDY:
🕒 **neděle 13. září 2026**
8:00 Kobyli
9:30 Bořetice
11:00 Vrbice

Děkujeme Bohu za dary země a prosíme o jeho požehnání.

PĚŠÍ POUŤ ZA SVOBODU

✠
17. listopadu 2026
k mučedníkům komunismu
k bl. P. Jana Bulovi a P. Václavovi Drbolovi
do Staroviček.

🕒 **ODCHOD:**
• **v 8:30** hodin
od sokolovny v Kobyli
• **v 9:45** hodin
od hotelu Kraví Hora
v Bořeticích

✠ **SPOLEČNÁ MŠE SVATÁ**
v kostele ve Starovičkách
ve **13:00** hodin.

Novinky z Obecní knihovny Vrbice

Knihovna, čtení, učení jazyků a demence

S přicházejícím létem a stoupajícími teplotami se ruch v knihovně značně utlumil. Návštěv čtenářů i hráčů deskových her viditelně ubylo. Posledním záchrávkem větší aktivity byla naše deskoherní sobota 6. června. Hrál se od necelých deseti hodin dopoledne až do pěti hodin odpoledne, takže šlo o slušný maraton. Přivítali jsme také návštěvníky z deskoherního klubu Hustohraní z Hustopečí, jak ostatně napovídá už samotný název klubu. Byla to příjemně strávená sobota v klimatizované knihovně a doufám, že si ji na podzim zopakujeme.

Prázdninový provoz je zredukován na minimum. Kalubhex nebude v provozu vůbec a knihovna

bude otevřena pouze jeden pátek v červenci a jeden pátek v srpnu. Důvod je jasný: většina lidí je na dovolených a v těchto horkých dnech zabloudí do knihovny málokdo. Doufám, že se mi přes prázdniny podaří obměnit výměnný knižní fond prostřednictvím knihovny v Břeclavi. Snad to navzdory dovoleným klapne.

A teď něco z trochu jiného soudku.

Nedávno jsem četl o dlouhodobé studii výzkumníků z Rush University Medical Center v Chicagu. Podle jejich výsledků měli lidé, kteří se po celý život pravidelně věnovali duševně podnětným činnostem, například četbě, psaní

nebo studiu jazyků, nižší riziko rozvoje demence. Některé výzkumy také naznačují, že používání více jazyků může pomáhat udržovat mozek v kondici a u části lidí oddálit projevy Alzheimerovy choroby až o sedm let.

Samozřejmě nelze tvrdit, že absolvování jednoho jazykového kurzu demenci spolehlivě zabrání nebo každému prodlouží duševní svěžest o přesně stanovený počet let. Pravidelné učení však zaměstnává mozek, procvičuje paměť a zároveň přináší příležitost setkávat se s dalšími lidmi.

Italština a španělština bývají pro evropské studenty považovány za poměrně přístupné jazyky, mimo jiné díky jejich pravidelné výslovnosti. Co s těmito poznatky v naší knihovně? Za prvé: lidé, čtete! Za druhé: učit se cizí jazyky je lepší než se je neučit.

Právě u španělštiny bych se chtěl zastavit. Její pravopis a výslovnost jsou ve srovnání s angličtinou poměrně pravidelné. Základní pravidla čtení a výslovnosti lze pochopit během několika prvních lekcí. Samozřejmě i ve španělštině existují výjimky a některé hlásky se v různých zemích vyslovují trochu odlišně.

Španělská podstatná jména nemají střední rod. U mnoha označení osob stačí pro rozlišení mužského a ženského rodu změnit koncovku: novio a novia, tedy ženich a nevěsta, nebo abuelo a abuela, tedy dědeček a babička. Neplatí to však vždy. Existují také dvojice s odlišným základem, například padre a madre, tedy otec a matka.

Také množné číslo se většinou tvoří poměrně jednoduše, zpravidla přidáním koncovky -s (nebo -es) jako v angličtině.

Právě angličtinu se snažím učit od roku 1990 a stejně jako mnoho lidí z naší generace stále osciluji mezi úrovněmi A2 a B1, tedy mírně a středně pokročilý. Jedním z důvodů je, že si často nejsem jistý výslovností, a proto raději příliš nemluví. A když člověk nemluví, postupně zapomíná i to málo, co už znal. Takže si můžu přečíst Medvídka Pú v originále, ale dál to jde ztuha.

Oproti angličtině, španělština patří mezi jazyky, u nichž může začátečník vidět pokrok poměrně rychle, například během jednoho školního roku.

Záleží samozřejmě na pravidelnosti výuky, množství času věnovaného domácí přípravě a ochotě skutečně mluvit.

Španělština neboli kastilština se vyvinula z vulgární latiny. Mnoho evropských jazyků, včetně češtiny, převzalo z latiny velké množství slov, takže nám mohou být mnohé španělské výrazy překvapivě povědomé.

Další velkou výhodou španělštiny je její světové rozšíření. Jako rodným jazykem jí mluví přibližně 520 milionů lidí a dalších více než 100 milionů lidí ji v různé míře ovládají nebo se ji učí jako cizí jazyk.

¿Našlo by se v našem pueblo Vrbice dost personas, které by se chtěly učit español od úplných základů v naší knihovně? Najde se alespoň sedm statečných zájemců, hombres y mujeres, kteří by do toho šli?

¿Najde se také nějaký maestro nebo nějaká profesora, kteří by nás jednou týdně učili? Výuka by probíhala přímo v místě bydliště, takže byste nemuseli dělat el chófer, nepotřebovali byste řidičskou licencia a váš el coche, by mohl zůstat zaparkovaný v el garaje.

Vím, že jazykový kurz něco stojí, ale snad by to nebylo tolik, abyste museli vybírat příliš mnoho dinero ve vaší el banco.

Představte si, že čtete Pabla Neruda nebo Gabriela Garcíu Márqueze v originále. Nebo že si na dovolené v Málaze objednáte jídlo pro celou rodinu a ještě si popovídáte s číšníkem o místních zajímavostech. Anebo že při poslechu houpavých rytímů música latina rozumíte textu.

Drogový baron Pablo Escobar proslul heslem plata o plomo – stříbro nebo olovo. Moje nabídka, tedy nápad učit se společně španělsky, rozhodně není postavena tak kategoricky. Mohli bychom však společně udržovat mozek v činnosti, naučit se něco užitečného a ještě se při tom pravidelně setkávat s dalšími lidmi. Co myslíte?

Za knihovnu: Pavel Sedláček

Skauti Vrbice

Se skauty jsme měli záživné jaro. Uklidíme Česko – letos **Uklidíme Vrbicu**, bylo první jarní akcí, které jsme vždy součástí, protože skautům záleží na přírodě i jejích okolí, skaut je ochráncem přírody.

S radostí jsme se také hned den po úklidu zúčastnili prvního ročníku **Dondí na polifku**. Rozhodli jsme se uvařit poutovou česnečku z hovězího vývaru, který jsme táhli celou noc a dle ohlasů všem chutnala. Už se těšíme, jakou bombu vymyslíme na další ročník!

Patronem skautů je **sv. Jiří**, protože jeho legendární boj s drakem ztělesňuje ideály odvahy, ochrany slabších a vítězství dobra nad zlem. 24. dubna tak naši skautiči v hojném počtu vyrazili do školy i školky, kde skauty a jejich ideály tímto činem reprezentovali. Moc děkujeme rodičům, že dětem skautské kroje připravili.

Prvního května jsme tradičně vyrazili na **Kobylskou skálu**, letos v hojném počtu 35 účastníků. Po cestě jsme hráli různé pochodové hry a na místě jsme varili na ohni, mladší děti měly program s Jejdou. Po obědě jsme spokojeni vyrazili zase zpátky domů.

Koncem dubna skauti pořádají výpravu na **Ivančenu** k utčení památky slezských skautů popravených za 2. světové války. Letos se z Vrbice zúčastnilo 7 skautů, děkujeme za reprezentaci.

Každý rok je také potřeba před začátkem léta **postavit tábor** ve střediskovém tábořišti u Nové Vsi u Oslavan. Letos nás z Vrbice vyjelo opravdu hodně, naším hlavním úkolem bylo postavit vrbečké podsadové stany, v kterých můžeme tábořit díky podpoře obce Vrbice – moc děkujeme za neustálou pomoc jak panu starostovi, tak i zaměstnancům obce, díky! Součástí stavění je také kopání latrín, stavění kuchyně, umývárky a dalšího potřebného vybavení. Všem pomocníkům ještě jednou moc děkujeme.

Teď už se jen těšíme na první dva týdny v srpnu, kdy proběhne vrchol našeho skautského roku – **Tábor princezen**.

*Za skautský oddíl Tírís Ambo
manželé Ksovi*

Letní tábor na Vrbici přinesl dětem týden plný dobrodružství

Letošní tábor, který se konal pod záštitou obce Vrbice, nabídl dětem týden plný her, dobrodružství, přátelství i nezapomenutelných zážitků. Hned první den na ně čekalo velké překvapení – dopis od kapitána Černovouse. Ten děti vyzval, aby během celého týdne postupně hledaly části tajemné mapy vedoucí k ukrytému pokladu na Vrbici.

Každý den přinášel nové úkoly, napětí i radost z objevování. Malí piráti spolupracovali v týmech, vytvářeli si vlastní pirátské vlajky a každý si také ozdobil svou kšiltovku, která mu zůstala jako milá vzpomínka na společně prožitý týden. Nechyběl ani každodenní společný zpěv za doprovodu kytary, chvíle povídání ani spousta pohybu. Děti si užily sportovní hry na hřištích za vrbeckým sólem, kde měly dostatek prostoru ke hraní, pohybu i společným aktivitám.

Celý tábor se nesl v duchu přátelství, vzájemné pomoci a spolupráce. Bylo krásné sledovat, jak si

děti navzájem fandily, podporovaly se a společně překonávaly všechny připravené výzvy. Odměnou nám byly jejich úsměvy, nadšení a radost, se kterou se každý den vracely za dalším dobrodružstvím.

Velké poděkování patří také našemu panu starostovi, který se po celý týden staral o výborný jídelníček. Svým kuchařským uměním potěšil malé i velké strávníky a jeho skvělé obědy měly u všech velký úspěch.

Věříme, že si děti z letošního tábora odnesly spoustu krásných vzpomínek, nových kamarádství i zážitků, na které budou ještě dlouho vzpomínat. Máme velkou radost, že se vrbecký „přivesnický“ tábor pod záštitou obce tak krásně vydařil.

Mgr. Markéta Veverková, místostarostka

Mateřská škola Vrbovice

Informace pro rodiče

Schůzka rodičů před zahájením nového školního roku 2026/27 se bude konat v pátek 28.8.2026 od 17.00 hod. Schůzka je určena pro rodiče všech dětí, které budou navštěvovat od září naší MŠ. Sejdeme se ve školce a prosím bez účasti dětí.

Děkuji, Hana Sedláčková

Den dětí v mateřské škole

Každý rok 1. června oslavují všechny děti z celého světa svátek. V dnešní době plné různorodých možností chceme dětem dopřát něco osobitého a nejlépe, když se jedná o program ke Dni dětí v mateřské škole, tak i edukativního.

Trend smyslového hraní se v naší mateřské škole rozrostl. Jedná se o formu hry, prostřednictvím které si děti rozvíjí všechny smysly. Většinou se jedná o velké stolky či boxy naplněné kinetickým pískem nebo vodou či různě obarvenými luštěninami, těstovinami, a to vždy doplněné malými hračkami na oblíbená témata dětí. My jsme si do naší školky pozvali specialistku na tuto formu hry paní Springer, která sama vede kroužek na toto téma pro mladší i starší děti v Bořeticích. Děti měly možnost prozkoumat několik senzorických koutků na téma například stavitelé, jednorožci, dinosauři, království mořské

panny či cukrářství. Dětem se smyslohraní moc líbilo a těší se na další setkání - třeba v Bořeticích nebo u nás ve školce.

Druhým „překvapením“ bylo divadelní představení od skupiny Musica Animae, která je složená z učitelů ze základních uměleckých škol ve Velkých Pavlovicích a Velkých Bílovicích. Program s názvem Flétníčkovi děti provedl hravou formou žestovými a dechovými nástroji. Děti mohly na vlastní oči a uši vnímat, jak se od sebe jednotlivé nástroje liší. V závěru představení se hudebníky staly samotné děti. Mohly si vyzkoušet hru na vlastní tělo a poté i hru na trumpetu. Doufáme, že si každé dítě vybralo to, co ho více zaujalo a že si z obou aktivit odnesou i něco nového.

Bc. Adéla Špírová

Jak jsme trávili horké dny v mateřské škole

Letošní letní počasí nám připravilo mnoho slunečných a opravdu horkých dnů. Aby si je děti mohly bezpečně užít, proměnila se naše školní zahrada v malé letní království.

Velkou radost dětem dělalo především mlhoviště, které příjemně osvěžovalo vzduch a nabízelo vítané ochlazení při hrách. Nechyběly ani plážové stany, kde si děti mohly odpočinout ve stínu, a piknikové deky, na kterých jsme si společně povídali nebo si jen užívali letní atmosféru.

Oblíbenou součástí programu byly také vodní hrací prvky, se kterými děti experimentovaly, přelávaly vodu, stavěly vodní cesty a rozvíjely svou fantazii i jemnou motoriku. Vodní hry přinášely nejen osvěžení, ale také spoustu příležitostí k objevování a spolupráci.

Během horkých dnů jsme dbali na dostatečný pitný režim, pobyt ve stínu a přizpůsobovali jsme

denní program tak, aby se děti cítily příjemně. V případě potřeby jsme využívali také klimatizace ve třídách, díky kterým měly děti možnost odpočívat a trávit část dne v příjemném prostředí i během nejvyšších letních teplot.

Díky tomu jsme si mohli užít léto plné radosti, smíchu a her. Jsme rádi, že prostředí naší mateřské školy umožňuje dětem prožívat i letní dny aktivně a hravě.

Přejeme všem krásné léto plné slunce, odpočinku a společných zážitků.

Mgr. Klára Beranová

Rozloučení se školním rokem

Na závěr školního roku nás čekala poslední společná akce, kterou jsme si všichni moc užili. Pro děti byla připravena malá letní stezka vedoucí od mateřské školy směrem na sólo, kde byl pro všechny zúčastněné připravený piknik.

Rodiče přinesli spoustu domácích dobrot, ze kterých vznikl pestrý a bohatý raut. Děti si na sóle mohly užívat společně strávený čas při míčových hrách, malování křídami i tanci.

Nechyběl ani společný zpěv za doprovodu kytary, na kterou zahrála paní ředitelka a přispěla tak k pohodové atmosféře.

Velké poděkování patří také maminkám ze spolku SRPŠ, které připravily výborný kotlíkový bramborový guláš (ten sklídl velký úspěch nejen u rodičů, ale především u dětí) a zajistily pro děti osvěžující limonádu z Hospody na Sólě.

Srdečně děkujeme všem, kteří se akce zúčastnili a jakýmkoliv způsobem přispěli k příjemně strávenému času. Velmi si toho vážíme a věříme, že jste si odpoledne užili stejně jako my.

Tím jsme uzavřeli tento školní rok a přejeme všem dětem i jejich rodinám krásný, slunečný zbytek prázdnin a budeme se na vás těšit opět v září.

Kristýna Zálesáková

Pasování předškoláků

Poděkování paní kuchařce Zdeničce Křivánkové

S velkou vděčností děkujeme naší paní kuchařce Zdeničce za dlouholetou obětavou práci v mateřské škole. Po mnoho let pečlivě připravovala dětem chutná a kvalitní jídla a svým osobitým přístupem se stala neodmyslitelnou součástí našeho kolektivu.

Od září se rozhodla ukončit své působení ve školní kuchyni. Děkujeme za vše, co pro děti i zaměstnance naší školy vykonala. Přejeme jí do dalších let především pevné zdraví, mnoho štěstí, spokojenosti a radosti v osobním životě.

*Za kolektiv MŠ Vrbsice
Bc. Hana Sedláčková*

Třetina jídelen hlásí pokles stravníků a více odpadu

Novela vyhlášky o školním stravování je v těchto dnech jakousi celebritou, kterou většina českých médií staví téměř na přední stránky svých novin. Je to prosté — nedávno zvolená vláda deklaruje, že si chce na novelu „posvítit“. A není sama. ASPOS (Asociace společného stravování) celý loňský rok komunikoval na denní bázi s politiky i vysoce postavenými úředníky a apeloval na ně, aby vyhlášku v této podobě nepřijímali, protože v praxi nebude fungovat. Bohužel minulá vláda žádný z argumentů z praxe nepřijala.

Jídelny od podzimu roku 2025 mohou zkoušet, jaké dopady na své povinnosti i na spokojenost stravníků přinese vaření podle nových pravidel. Velké obavy ASPOS nyní potvrdil i unikátní průzkum, který zpracovala výzkumná společnost Ipsos mezi školními jídelnami různých typů a velikostí.

Výsledky unikátního průzkumu mezi jídelnami

Zjištění jsou alarmující. Ke snížení počtu stravníků došlo u 37 % školních jídelen. Skoro dvě třetiny dětí častěji odhlašují některá jídla a 62 % jídelen — tedy asi 3 700 provozů — hlásí také více zbytků nebo odpadu. Hrozí i zdražování obědů, protože 34 % školních jídelen považuje své finanční limity pro nákup surovin podle nové vyhlášky za nedostatečné.

Dopad vyhlášky o školním stravování na každodenní provoz školních jídelen je znatelný. V návaznosti na vyhlášku vzrůstá vytížení

zaměstnanců školních jídelen — nyní nám 54 % jídelen hlásí, že má přetížené zaměstnance, a 41 % uvádí, že na přípravu obědů potřebují více času. Významný je i počet jídelen, které uvádějí, že děti častěji odmítají jídla a celkově jim narůstá množství odpadu a zbytků z jídel.

Rodiče chtějí, aby dítě mělo teplý oběd a ne aby chodilo domů hladové. A druhá věc je plýtvání — kuchařky to všechno navaří, děti to odmítnou a letí to rovnou do koše. To přece není dobré ani pro děti, ani pro jídelny.

Oceňujeme slib nového předsedy vlády, který po návštěvě několika školních jídelen loni na podzim řekl, že vyhlášku vláda přepracuje či rovnou zruší. Rušení vyhlášky ale mírně krotí ministr zdravotnictví, který uvedl, že společně s experty a zástupci jídelen se chce zaměřit na to, jakým způsobem je vyhláška realizovatelná a dále se zabývat možnými úpravami.

Stále jednáme, chceme změny

ASPOS dlouhodobě navrhuje kompletní přepracování vyhlášky s důrazem na větší volnost při skladbě jídelníčku a zaměření se na efektivní omezení toho, co se do školních jídelen nehodí — například ultrazpracované potraviny nebo potraviny s vysokým obsahem cukru či soli. Tak bude zajištěno, že jídelny budou mít tolik potřebnou flexibilitu v tom, jak vařit jídla, která dětem budou skutečně chutnat, a zároveň budou zdravá a nutričně plnohodnotná.

Zároveň je nezbytné řešit i finanční ohodnocení personálu školních jídelen. „Většina kuchařek i vedoucích pracuje za minimální nebo minimální zaručený plat a to je z dlouhodobého hlediska neudržitelné, protože zaměstnání v kuchyních neláká mladé lidi a absolventy a stávající personál se postupně dostává do důchodového věku.“

Nová vyhláška znamená významný odklon od současných pravidel, kterými se školní stravování řídí. Významně omezuje množství masa. Červené maso už nebude povinné vůbec. Zároveň zvyšuje podíl luštěnin a zeleniny a znemožňuje jídelnám např. sladit čaj, a to i medem. Snižuje množství pro Českou republiku typických potravin - například brambor - ve prospěch takzvaných pseudoobilovin, jako je

například quinoa nebo amarant, které děti většinou neznají. Požadavky na denní gramáž surovin, množství jídel s masem i bez masa jsou explicitně ve vyhlášce zmíněné a jsou závazné a nelze se od nich odchýlit. Vyhláška dále zavádí nutnost podrobného sledování přípravy celé řady surovin, u kterých je nutné přepočítávat jejich hmotnost dle několikastránkové tabulky. Právě kombinace všech požadavků způsobí, že dětem bude nutné servírovat více luštěninových jídel (jinak totiž není možné splnit zároveň požadavek na bezmasé jídlo a na jídlo obsahující bílkoviny). Naše obavy jsou především o budoucnost malých školních jídelen v menších obcích.

*Zpracovala Markéta Svěrková, vedoucí ŠJ
(Zdroj: Jidelny.cz, Apos.cz)*

Další pěvecký úspěch Natálky Jungmannové

Naše mladá zpěvačka Natálie Jungmannová opět skvěle reprezentovala Vrbici. Na konci května se zúčastnila prestižní folklórní pěvecké soutěže Zpěváček Slovácka, která se konala v krásném prostředí folklórního areálu ve Tvrdonicích.

Do soutěže přijelo padesát dětí z celého kraje Slovácka, rozdělených podle věku do dvou soutěžních kategorií. Ve starší kategorii, ve které soutěžila také Natálka, se představilo celkem třiatřicet zpěváků a zpěvaček. Konkurence byla opravdu silná a celá soutěž probíhala na velmi vysoké úrovni.

Natálka zazpívala za doprovodu cimbálové muziky píseň Hanáckého Slovácka „U čejkovskej boží muky“, kterou pro ni vybral Michal Janošek. Její přirozený pěvecký projev, cit pro lidovou píseň i krásné vystoupení zaujaly pětičlennou odbornou porotu natolik, že si vyzpívala vynikající 3. místo.

Ve starší kategorii bylo oceněno pět soutěžících – první tři místa, Cena poroty a Cena pana starosty. Zajímavostí je, že mezi všemi oceněnými byla jedinou dívkou. Po boku samých chlapců zářila ve svém vrbeckém kroji a byla krásnou reprezentantkou nejen našeho folkloru, ale i celé obce.

Natálce ze srdce gratulujeme k dalšímu krásnému úspěchu. Přejeme jí, aby jí radost ze zpívání

vydržela co nejdéle, aby se jí na její pěvecké cestě i nadále dařilo a aby byla stále stejně šťastná a spokojená.

Mgr. Markéta Veverková, místostarostka

Základní škola Vrbovice

Poděkování

- všem, kteří se aktivně zapojili do akce „Dojdi na políčku“ (připravovali a vařili polévky) a také všem, kteří přišli a ochutnali jejich pokrmů. Díky Vám jsme získali velký finanční dar, který jsme už částečně použili na úhradu dopravy exkurze žáků 4. a 5. ročníku do Prahy a taneční program pro děti na konci školního roku
- paní Sabině Langerové za darování velkého množství hraček do školní družiny
- všem zaměstnancům na obci (hlavně mužské části) za celoroční pomoc ve škole při práci „všeho druhu“
- paní Zdeňce Zapletalové za přípravu dětí ze 2. a 3. ročníku na plavecké závody škol a velkou podporu během celých závodů 13. května 2026

Plavecké závody škol v Hustopečích

Po hodně dlouhé době jsme se účastnili ve středu 13. května 2026 závodů 3. tříd v plavání na bazéně v Hustopečích – měli jsme po podzimním plaveckém výcviku několik šikovných adeptů a adeptek. Naši školu reprezentovali Karolína Zapletalová, Emilia Cara Manns (oba ze 3. ročníku), Mikuláš Kubík a Mathias Langer (oba ze 2. ročníku). A jak dopadli? Karolína Zapletalová si doplávala pro 2. místo na 25 metrů volným způsobem a smíšená štafeta kluci a holky

skončila těsně pod stupni vítězů, obsadila 4. místo se ztrátou čtyř sekund na třetí příčku.

Velká zásluha na tak výborném výsledku patří paní Zdeňce Zapletalové, která si „plaváčky“ ve svém volném čase vzala dvakrát na bazén v Hodoníně a připravovala je na závody. Na samotných závodech byla dětem velkou oporou a povzbuzovatelkou při jejich výkonech.

A pak že na Vrbovi „neumijí“ ani kačeny plavat! Myslím, že jsme znovu potvrdili, že už to dávno neplatí.

Mgr. Renata Horáková

ŠKOLNÍ PERLIČKY HODIN Z PŘÍRODOVĚDY VE 4. a 5. ročníku

doplň rodinu:

OVCE DOMÁČÍ – beran, ovce, ovčátko

KŮŇ DOMÁČÍ – hřebec, poník, koňátko

HUSA DOMÁČÍ – huser (samec), husar (samec), husice (samice)

Když se třída promění v ZOO

Učení nemusí probíhat jen s nosem zabořeným v učebnicích. Naši třetáci si v rámci výuky prvouky mohli do školy přinést svá domácí zvířátka a představit je spolužákům.

Třída se během rána zaplnila přepravkami, klecemi a hlavně obrovským nadšením. Děti měly možnost zblízka pozorovat suchozemskou želvu, tři morčata, králíka a andulku. Velkou raritou byly fascinující lupenitky – hmyz, který svým tělem dokonale napodobuje listy stromů. Malí chovatelé se projevili jako skuteční odborníci. Každý o svém mazlíčkovi hrdě popovídal, prozradil, co mu nejvíc chutná, jak o něj každý den pečuje a co všechno jeho chov obnáší. A co jsme nevěděli, to jsme si dohledali na internetu.

Byl to den plný radosti a zážitků, jehož hlavním přínosem bylo téma zodpovědnosti, která se za takovým chovem zvířátek skrývá.

Mgr. Lenka Kočková, třídní učitelka

Nikotin a alkohol - proč se jim mají děti vyhnout

V naší škole jsme se zúčastnili preventivního programu od organizace Podané ruce na téma alkohol a nikotin. Program byl určen pro žáky 2. a 3. třídy a hravou formou nám vysvětlil, proč jsou tyto látky pro děti nebezpečné a jak se můžeme starat o své zdraví.

Dozvěděli jsme se, že alkohol je látka, která může člověku škodit. Dospělí ho někdy pijí při různých příležitostech, ale pro děti je nevhodný. Alkohol může způsobit nevolnost, závratě a člověk po něm hůře přemýšlí a rozhoduje se. Proto by děti alkohol neměly ochutnávat ani pít. Děti měly možnost se k tématu vyjádřit a říct své poznatky.

Mluvili jsme také o nikotinu, který se nachází v cigaretách, elektronických cigaretách a dalších nikotinových výrobcích. Nikotin je návyková látka. To znamená, že si na něj člověk může

zvyknout a později se ho těžce zbavuje. Kouření i vapování navíc škodí zdraví a mohou způsobovat různé potíže. I tady děti měly prostor se hravou formou vyjádřit a ptát se.

Součástí programu bylo i povídání o tom, jak zvládat stres a nudu zdravým způsobem. Místo škodlivých látek můžeme trávit čas sportem, kreslením, četbou, hrou s kamarády nebo pobytem venku. Právě zajímavé a aktivní trávení volného času pomáhá předcházet vzniku nezdravých návyků.

Program byl zajímavý a poučný. Naučili jsme se, že je důležité pečovat o své zdraví a umět říct „ne“ věcem, které nám mohou ublížit.

Bc. Monika Šafránková, vychovatelka ŠD

Naši školáci už vědí, že „Moje tělo je moje“

Dospívání je pro děti jedním z nejsložitějších období v životě. V dnešní době plné filtrů na sociálních sítích a nerealistických ideálů krásy je pro děti čím dál těžší přijmout samy sebe. Proto naše základní škola uspořádala pro žáky 4. a 5. tříd

preventivní program s názvem „Moje tělo“ od brněnské organizace Společnost Podané ruce.

Během dvou interaktivních hodin se školáci učili, jak si budovat zdravou sebedůvěru a nepodléhat

tlaku internetu. Lektorka s dětmi otevřeně mluvila o tom, že lidské tělo se v průběhu růstu mění, že každý z nás je jedinečný a že respekt si zaslouží úplně každý bez ohledu na vzhled.

Velký důraz byl kladen na prevenci tzv. bodyshamingu – tedy posmívání se druhým za to,

jak vypadají. Děti si vyzkoušely různé modelové situace a společně hledaly cesty, jak na takové chování správně reagovat. Věříme, že právě tyto preventivní aktivity pomáhají udržovat bezpečné a respektující prostředí pro každého žáka.

Mgr. Lenka Kočková, třídní učitelka

Den matek plný radosti a poděkování

V neděli 17. května se v kulturním domě na Vrbici uskutečnila tradiční oslava Dne matek s názvem Srdcem do pohádky, na které vystoupili všichni žáci základní školy. Celý program se nesl

Děti si připravily pestrá taneční vystoupení. Jako šikovní kuchaři roztančili sál při písni Buchet je spousta a jako malíři předvedly své umění v písni Miluju a maluju. Nechyběla ani dávka humoru. Velký úspěch sklídilo divadelní zpracování pohádky O Popelce, které děti odehrály s nadšením a vtipem a vysloužily si za svůj výkon zasloužený potlesk.

Závěr programu patřil pěveckému sboru, který v nádherných kostýmech princů a princezen za doprovodu skvělých muzikantů zazpíval písně z pohádky Princové jsou na draka. Krásné melodie, slavnostní atmosféra a závěrečné přání věnované všem maminkám vytvořily dojemnou tečku za celým vystoupením.

v pohádkovém duchu a přinesl divákům mnoho krásných i veselých okamžiků. V přísálí byla pro návštěvníky připravena také výstava výtvarných prací a keramických výrobků našich žáků, která tematicky navazovala na pohádkové zaměření celé akce.

Děkujeme všem účinkujícím za pečlivou přípravu a návštěvníkům za jejich podporu. Věříme, že si maminky odnesly nejen milé vzpomínky, ale také radost z talentu, tvořivosti a nadšení svých dětí. Celé odpoledne se neslo v příjemné a srdečné atmosféře a bylo krásným poděkováním za lásku, péči a obětavost všech maminek.

Mgr. Markéta Veverková, třídní učitelka 2. ročníku

Čtvrtáci a pátáci společně v Praze

Výlet do hlavního města bývá v naší škole tradičně výsadou pátého ročníku. Protože je však letos pátáků i čtvrtáků o něco méně, spojily obě třídy své síly a vyrazily do Prahy společně.

Praha nás přivítala sice chladnějším počasím a občasným drobným deštěm, ale náladu nám to rozhodně nezkazilo. První zastávkou byla nádherná Valdštejnská zahrada, kde děti obdivovaly volně se procházející pávy a zkoumaly umělou krápníkovou stěnu posetou ukrytými

zvířaty a tajuplnými obličejí. Poté jsme si prohlédli katedrálu sv. Víta, prošli malebnou Zlatou uličku a na nádvoří Pražského hradu stihli sledovat kompletní ceremoniál střídání hradní stráže. Nenechali jsme si ujít ani místní kuriozitu – nejužší pražskou uličku, kde provoz chodců musí kvůli těsnému prostoru řídit skutečný semafor.

Karlovým mostem jsme pak prošli směrem do centra na hodinovou exkurzi v Národním divadle. Ze „Zlaté kapličky“ jsme pokračovali na Staroměstské náměstí, abychom zhlédli světoznámý Orloj. Chybět samozřejmě nemohly ani rychlé nákupy suvenýrů ve Staroměstské tržnici. Přes Václavské náměstí jsme pak už unavení, ale plní zážitků došli zpět k našemu autobusu. Povinná zastávka v restauraci McDonald's spolehlivě vyžehlila veškeré přetažení i nepřízné počasí. Výlet se zkrátka vydařil!

Mgr. Lenka Kočková, třídní učitelka

Mistrovství školy v hodu kriketovým míčkem

V rámci přípravy na olympiádu v Kobylí se na naší škole uskutečnilo Mistrovství školy v hodu kriketovým míčkem. Do soutěže se zapojily všechny děti od nejmenších až po nejstarší žáky a každý si mohl vyzkoušet, jak daleko dokáže míček hodit.

Počasí i sportovní nadšení soutěžícím přály a k vidění byly velmi pěkné výkony. **Titul Mistra školy si vybojoval Martin Otýpka z 5. ročníku,**

který předvedl vynikající hod dlouhý 36,3 metru. Velkou pochvalu si zaslouží také mladší žáci. Mezi největší překvapení patřil výkon Matyáše Hamana z 1. třídy, kterému se podařilo hodit úctyhodných 24 metru. Právě takové výsledky ukazují, že na naší škole vyrůstají talentovaní sportovci, kteří mají do budoucna velký potenciál.

Luci Grégorová, vyučující tělesné výchovy

Úspěšná reprezentace na Olympiádě škol v Kobylí

V pátek 5. června se v Kobylí uskutečnila tradiční Olympiáda škol, které se zúčastnili žáci z Vrbsice, Bořetic, Brumovic, Krumvíře a Kobylí. Tato oblíbená sportovní akce je určena dětem ze 4. a 5. ročníku a každoročně nabízí příležitost poměřit síly v řadě atletických i týmových disciplín.

Soutěžilo se v běhu na 60 metrů, běhu na 200 metrů, skoku do dálky, skoku z místa, hodu kriketovým míčkem, hodu na cíl a na závěr nechyběla ani štafeta školních týmů. Protože máme ve 4. a 5. třídě menší počet žáků, doplnil naši výpravu šikovný sportovec ze 3. a dokonce i ze 2. ročníku. A rozhodně se mezi staršími neztarili. Přestože patříme mezi menší školy, naši žáci dosáhli skvělých výsledků. Domů jsme si odvezli celkem 20 diplomů a medailí, což je úspěch, na který můžeme být právem hrdí.

Nejvýraznější osobností naší výpravy byla **Karolína Valová z 5. třídy**, která vybojovala úctyhodných 6 medailí a významně se podílela na celkovém úspěchu školy. Velké uznání si však zaslouží všichni naši reprezentanti. Po celý den bojovali s maximálním nasazením, vzájemně se podporovali a předvedli nejen sportovní výkony, ale také fair play a týmového ducha. Největší radost nám nakonec udělalo nejen množství získaných ocenění, ale také skutečnost, že si děti sportovní den užily a celý závod proběhl bez jediného zranění.

Všem účastníkům děkujeme za vzornou reprezentaci školy a gratulujeme k dosaženým výsledkům. Jsme na vás pyšní!

Lucie Gnegrová, vyučující tělesné výchovy

Výlet do ZOO Lešná

V letošním školním roce jsme se vydali na výlet do vzdálenější zoologické zahrady, než bývá zvykem, ale cesta za tímto zážitkem rozhodně stála! ZOO Lešná nás okouzila svou rozlehlostí i krásným prostředím, které přímo vybízí k celodennímu objevování zvířecí říše. Jednotlivá zvířata jsou zde rozmístěna podle kontinentů, na kterých se ve volné přírodě vyskytují, a tak jsme se s pomocí mapy světa symbolicky vydali na cestu kolem světa. Během jediného dne jsme navštívili Afriku, Asii, Austrálii i Ameriku a poznali obyvatele těchto vzdálených koutů planety. Mezi nejoblíbenější zastávky patřily pavilony se surikaty, opicemi a rejnoky. Každý si zde našel své oblíbené zvíře a někteří si ho na památku odvezli v podobě plyšového suvenýru. Z výletu jsme si odvezli nejen spoustu krásných

zážitků, ale také nové poznatky o zvířatech z celého světa a příjemně strávený společný čas.

Mgr. Markéta Petrůšková, vyučující 1. ročníku

Roztančená družina

Naše škola se poslední červnové úterý proměnila v taneční parket plný hudby, pohybu a dobré nálady. Pan lektor si pro děti v sále kulturního

domu připravil zábavné taneční hry, díky kterým se děti postupně osmělily, odbouraly počáteční stud a s chutí se zapojily do programu. Poté se všichni pustili do nácviku dvou chytlavých choreografií, které si s

nadšením zatančily děti napříč všemi ročníky. Nechyběla ani porce zdravého soutěžení v podobě tanečního battlu mezi děvčaty a chlapci, během kterého mohli účastníci předvést své pohybové dovednosti i smysl pro rytmus. Program zároveň ukázal, kolik pohybově nadaných a talentovaných dětí v naší škole máme. Tak se třeba příští školní rok uvidíme v tanečním kroužku.

Mgr. Markéta Petrůšková, vyučující 1. ročníku

Sloh v 5. ročníku

Co by asi řekla pizza, kdyby dostala dopis? A jak by se cítila brokolice, kdyby si mohla přechíst, co si o ní děti skutečně myslí?

Žáci 5. ročníku dostali v květnu v rámci slohu poněkud netradiční domácí úkol – napsat dopis svému oblíbenému nebo neoblíbenému jídlu. Vznikly texty plné humoru, upřímnosti i fantazie. Některá jídla se dočkala samé chvály a vyznání, jedno jídlo si muselo vyslechnout, proč na dětských talířích příliš nebuduje.

Při psaní si děti procvičily slohový útvar dopisu, ale zároveň ukázaly, že mají spoustu nápadů a dokážou si hrát se slovy. Vybrané práce vám nyní s radostí představujeme.

Přejeme příjemné čtení a dobrou chuť!

Mgr. Renata Horáková, vyučující českého jazyka v 5. ročníku

Milé špagety,

jste moc, moc, moc dobré. Mám vás mega moc rád.

Ale nevím, proč jste tak dlouhé a proč se jmenujete zrovna špagety. Proč se nejmenujete třeba dlouháčky? Chutnáte mi s kečupem, s boloňskou omáčkou i se sýrovou omáčkou. Vaříte se docela krátce. Je to celkem výhoda. Kdo vás vůbec vymyslel? Odkud vůbec pocházíte? Kdo vymyslel vůbec váš tvar?

Jste jedno z mých neoblíbenějších jídel, ale radši mám smažené tvarůžky. Představte si, že jsem měl vaše příbuzné vrtulky se sýrem včera k večeři.

Chutnaly stejně dobře jako vy. Až vás příště budeme mít, tak vás všechny sním.

Váš kámoš Věna

Ahoj tlačenko,

asi tě překvapí, že ti píšu, ale musím ti něco důležitého říct. My dvě si prostě nerozumíme. Poprvé, když jsem tě viděla, jsem si řikala: „Hmm, co to je? Želé?“ Ale pak jsem zjistila, že nejsi sladká. A to byl šok. Podle mě je to takový podvod na lidi. Vypadáš jako dezert, ale chováš se jako

oběd! Taky nechápu, proč se pořád třeseš. Jídlo by mělo být v klidu, ale ty ne, Ty se klepeš, jako kdybys měla trému. To mě vždycky rozesměje a zároveň trochu vyděsí. Když jsem tě ochutnala, doufala jsem, že mě překvapíš. No, překvapila jsi mě, ale ne moc dobře. A tvoje vůně? Řekněme, že kdyby existovala soutěž o nejdivnější vůni jídla, měla bys velkou šanci vyhrát. Když jsem byla malá, tak jsem si vždycky podle tvého názvu myslela, že tě někdo tlačí, ale očividně to není pravda. Už jsem o tobě jednou natáčela i video. Popravdě nebylo to moc pozitivní. Možná si teď říkáš, že jsem na tebe moc přísná, ale víš co, každý má své místo. A to tvoje... no, řekněme, že u mě na talíři ho asi jen tak mít nebudeš.

Přeji ti hodně štěstí u lidí, kteří tě dokážou ocenit takovou, jaká jsi.

S pozdravem Linda Michalová

Milá svíčková,

mám tě moc ráda. Miluju tvou omáčku a když vidím ten tvůj omočený knedlík, tak se mě na tebe

sblíhají sliny. Nemůžu si představit život bez tebe. Jsi lepší, než ty nesolené brambory, co máme ve škole. Ale stejně jsi moje oblíbené jídlo. A to masíčko je měkké jako mráček. Mám tě moc ráda, když mi někdy chybíš.

S pozdravem Karolina Valová

Milé špagety,

po uhlířsku vás mám moc rád. Mám vás rád k obědu a moje máma vás vaří, když si o vás řeknu. Má vás ráda celá naše rodina, ve které jsem já, máma Lenka, táta Jiří a sestra Barbora.

Tento dopis vám píšu z letního tábora jménem Kuklík. A ještě kvůli tomu, že jsme tento dopis dostali za úkol na letní prázdniny. Jste moje nejoblíbenější jídlo. Moje maminka Lenka vás vaří z těchto ingrediencí – vařené špagety, sušený vepřový lalok, ovčí sýr, vejce, černý pepř, sůl a dobrou náladu.

S pozdravem Martin Otýpka

Kulturní akce na Vrbečce v roce 2026

21. 8.

Stavění máje

23. - 25. 8.

Krojované hody

30. 8.

Dětské hodečky

5. 9.

Putování za burčákem

září

Dýňobraní

4. 10.

Den seniorů

28. 10.

Velké říjnové setkání rodin

7. 11.

Po stopách opičky Emilky za mladým vínem

21. 11.

Předadventní koncert Kamínku

29. 11.

Rozsvěcení vánočního stromu a jarmark

9. 12.

Česko zpívá koledy a Vánoční besídka

27. 12.

Žehnání mladých vín

VĚŘÍM
ČESKÝM
DVEŘÍM

Společenská kronika

16. 4. 2026 - 31. 7. 2026

Úmrtí

Marie Chramostová

Své podněty a příspěvky do dalšího čísla posílejte na mail:
vrbeckyzpravodaj@gmail.com.

Další číslo Vrbeckého zpravodaje vyjde v prosinci 2026.

SNPELI

Dveře Létal s.r.o.
Hlavní 117, 691 05 Zaječří

WWW.LETAL.CZ

**Stárci a chasa Vás srdečně zvou na tradiční krojované hody,
které se konají 23., 24., a 25. srpna 2026.**

Odpolední vstupné: 100 Kč

Večerní vstupné: 200 Kč

Krojování vstup ZDARMA!

PÁTEK 21. 8. 2026

17:00 ruční stavění máje

19:00 CM Lália

NEDĚLE 23. 8. 2026

DH Sokolka

8:00 mše svatá v kostele sv. Jiljí

10:00 hodovní fotbal

14:05 u 1. stárka

14:45 u 1. stárky

PONDĚLÍ 24. 8. 2026

DH Bílovčanka

10:00 Sklepanka

14:05 u 2. stárka

14:45 u 2. stárky

ÚTERÝ 25. 8. 2026

DH Lácaranka

14:30 sraz U Presu

15:00 u starosty

18:00 Zavádka

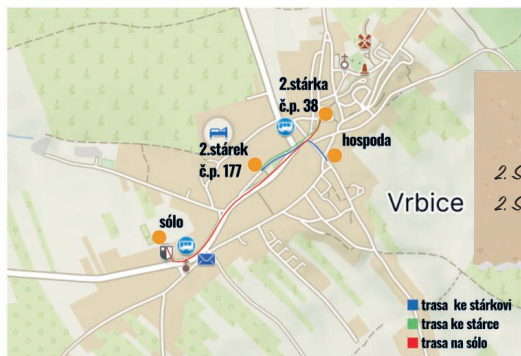
Trasy hodových průvodů

NEDĚLE 23. 8. 2026

1. Stárek JAN MICHNA

1. Stárka ADĚLA BÍLKOVÁ

PONDĚLÍ 24. 8. 2026

2. Stárek VILÉM VEVERKA

2. Stárka MAGDALENA GRÉGOVÁ

ÚTERÝ 25. 8. 2026

Vrbeční stárce a chasa Vás srdečně zvou na

Hody Vrbice

2026

od 23. do 25. srpna 2026

Pátek

17:00 - ruční stavění máje
19:00 - beseda s CM Lália

Neděle

8:00 - hodová mše v kostele sv. Jilji
10:00 - hodovní fotbal
14:45 - sraz u první stárky
hraje DH Sokolka

Pondělí

10:00 - Sklepanka
14:45 - sraz u druhé stárky
hraje DH Bilovčanka

Úterý

14:30 - sraz U Presu
18:00 - Zavádka
hraje DH Lácaranka

Akci finančně a materiálně zabezpečují Obec Vrbice, Vinaři Vrbice a FK Vrbice 1959.

**FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU**

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

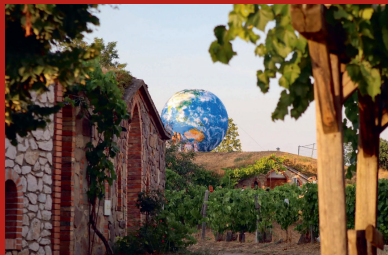
www.funprint.eu

Den matek - MŠ

Den matek - ZŠ

Sklepy pod hvězdami

Vítání občánků

Estě byly čtyry týdně do hodů

Vrbecká dědina

Periodický tisk samosprávného územního celku. Vydává obec Vrbice 3x ročně v počtu 500 kusů. Registrační číslo MK ČR E 11686. Neprošlo jazykovou úpravou.

Redakční rada: Mgr. Markéta Veverková, Tomáš Bílek, Mgr. Renata Horáková, Bc. Hana Sedláčková, Mgr. Lenka Kočková, Lucie Grégrová, Marie Hanzlíková, Kateřina Nevídalová, Tereza Bílková

Realizace: funprint.eu